

СТАН ТУРИСТИЧНО-РЕКРЕАЦІЙНОГО КОМПЛЕКСУ ДЕРЖАВИ (на прикладі Львівської області)

Львівська область входить до п'ятірки найбільш привабливих та популярних туристично-рекреаційних регіонів України. Туризм на Львівщині стрімко інтегрується у світову туристичну індустрію. Провідне місце в структурі рекреаційного потенціалу області займають лікувальні мінеральні води. З восьми типів мінеральних вод, що застосовуються з бальнеології, на Львівщині відомо сім. Крім лікувальних вод них ресурсів Львівщина має інші природні рекреаційні ресурси (ландшафтні, лісові, водні та ін.). Серед них особливий інтерес представляють гірські місцевості, придатні для гірськолижного спорту, зокрема, Славське, Тисовець, Розлуч, Турка та деякі інші. Природно-заповідний фонд області складається з 335 об'єктів загальною площею 112,9 тис. га (5,2% території області) і представлений всіма категоріями заповідності. Найціннішими з них є заповідник "Розточчя", національні природні парки "Яворівський" та "Сколівські Бескиди". Для водних видів відпочинку, оздоровлення і туризму найбільш придатними є ріки: Дністер, Стрий, Свіча, Західний Буг, окремі штучні водойми в околицях Львова та Яворівському районі. Таким чином, природний рекреаційний потенціал області є досить великий, проте використовується він далеко неефективно. Особливо це стосується бальнеологічних ресурсів, які навіть в Трускавці використовуються на 50 %, в інших курортах - на 2-10%. Лікувальні мінеральні води інших родовищ в кращому випадку використовуються для розливу (Солуки, Олеська, Надбужанська)[1].

Область є найбільшою в Україні за кількістю, різноманітністю і ступенем збереження архітектурно-містобудівної спадщини, яка представлена всіма типами будівель широкого хронологічного періоду від Княжої доби до середини ХХ століття. Пам'ятки архітектури - найбільш цінні туристичні об'єкти. На базі комплексів історико-культурної та містобудівної спадщини в області створено 5 заповідників: державні історико-архітектурні заповідники у містах Львові та Жовкві, "Нагуєвичі" в Дрогобицькому районі, "Тустань" у Сколівському районі, державний музей-заповідник "Одеський замок" в Буському районі. На основі збережених архітектурних пам'яток в Старому Селі, Свіржі, Уневі, Золочеві, Підгірцях, Одеську, Жовкві, Крехові створений туристичний маршрут "Золота підкова". Все більшого розвитку набувають альтернативні форми туризму: екстремальний, конгресовий, елітарний, зелений. Найбільшу популярність серед них у Львівській області отримав зелений туризм, який розвивається у традиційних туристичних

зонах - Карпати, Передкарпаття, Розточчя. Розвиток рекреаційного комплексу є ефективним засобом структурної трансформації господарства в сторону його соціальної орієнтації. В цьому плані рекреація може дати відчутний соціальний ефект в першу чергу за рахунок розширення зайнятості населення.

Водночас подальший розвиток туристично-рекреаційної галузі гальмується через:

- невиразний образ Львівщини на туристичному ринку;
- низький рівень розвитку туристично-рекреаційної інфраструктури;
- невідповідність засобів розміщення світовим стандартам;
- незадовільний стан доріг;
- відсутність дорожніх вказівників і туристично-інформаційних знаків;
- недостатня кількість місць короткочасного відпочинку вздовж доріг;
- незадовільний стан пам'яток історико-архітектурної спадщини, що не підлягають використанню для туристичних потреб;
- незабезпечення професійними кадрами в галузі туризму і рекреації;
- недосконалість законодавчої та нормативно-правової бази в галузі туризму;
- слабка взаємодія місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування щодо забезпечення розвитку туризму і рекреації в регіоні;
- недостатність методичної, організаційної, інформаційної та матеріальної підтримки з боку держави. суб'єктів туристичної діяльності, які здійснюють організацію прийому туристів в області;
- низька якість та недостатній асортимент туристичних послуг;
- неналежний стан туристичних маршрутів (брак обладнаних місць короткочасного відпочинку, гірських притулків, відсутність єдиної системи знакування шляхів активного туризму (пішохідних, велосипедних, водних тощо);
- недостатність туристичної інформації як для туристів, так і для підприємств, що надають послуги у сфері туризму (карт, рекламної продукції, інформації про область, недосконалість бази даних щодо туристично-рекреаційних об'єктів тощо);
- неефективне використання туристично-рекреаційного потенціалу в сільській місцевості як одного з чинників зменшення безробіття;
- неефективна діяльність відповідних структур щодо забезпечення екологічної безпеки територій для розвитку рекреаційного бізнесу[2.].

1. Руденко В.П. *Географія природно-ресурсного потенціалу України. У 3-х частинах: Підручник.* - К.: ВД "К. - М.Академія" - Чернівці: Зелена Буковина, 1999. - 568 с.
2. *Концепція розвитку санаторно-курортної сфери, туризму і відпочинку у Львівській області.* - Львів, 2002. - 43 с